

til Alt; hvad der tidligere er foregaaet i Anledning af Hærloven; thi det kjender den ærede Ordfører vistnok overmaade vel. Jeg vil heller ikke et Dieblit drage noget af de Tal i Tvivl, som han har fremsat, det vil ialfald først kunne gjøres med Sikkerhed, naar de foreligge i Rigsdagstidenden; men jeg troer at burde gjøre en Indsigelse imod den hele Maaade, hvorpaa den ærede Ordfører argumenterede. Den ærede Ordfører har udtaget enkelte Dele af Regjeringens Forslag, enkelte Punkter af Forsvarskommissionens Forslag og endelig enkelte Punkter af Hærloven; men man maa erindre, hvorledes det meget ofte gaar, naar f. Ex. en Minister forelægger et Forslag, saa tager Udvalget nogle af Forudsætningerne for hans Forslag bort og lader Resten blive staaende, men derfor kan man dog ikke bedømme hans hele Forslag efter det, der bliver staaende. Det hele Forslag, der den Gang har foreligget, har uden al Tvivl sigtet til at skaffe saavel Mandskabet som Afdelingerne i det Hele en tilfredsstillende Dvælse. Hvorledes Forslaget har været i al sin Detail, det foreligger ikke i dette Dieblit; ved at drage enkelte Dele ud af et Forslag og see bort fra andre, bliver man let uretfærdig imod Forslaget. Det, der foreligger, er, hvad Rigsdagen og Regjeringen ere blevne enige om, og det er en fyldigere Dvælse, og man er, som det ærede Medlem meget rigtigt oplyste, i visse Tilfælde gaaet over fra 60,000 til 120,000 Dvælsedage; men der ligger kun en Erkjendelse fra alle Sider af, at man har villet have fyldige Dvælses. Der- som imidlertid det Forslag, som det ærede Medlem her forsvarede, bliver vedtaget, saa faa vi ikke disse 120,000 Dvælsedage, men langt færre. Det kan ikke nytte bestandig at gaae tilbage til Forudsætninger, thi derved forvirrer man sig fuldstændig. Man skal efter min Mening holde sig til det, der foreligger. Det, som er paabudt eller antydet i Hærloven, og som i det Hele er Hærlovens Tanke, er det, man skal holde sig til, og man skal ikke fordybe sig i Betragtninger over, hvad Regjeringen i sin Tid har foreslaaet eller hvad Forsvarskommissionen i sin Tid har anbefalet. Den ærede Ordfører indbrøm-

mede, at der issor var Grunde tilstede for, at man samtykkede i, at Reserverbataillonerne fik den 7de Aargang indkaldt; men han vil ikke kunne modsigte mig, naar jeg paastaar, at der taar er nødtigt de samme Grunde tilstede, som der var issor. Jeg troer ikke, at der er den allerfjerneste Forffjel i Situationen. Alle de Grunde, der dengang bevægede Udvalget til at indstille, at den 7de Aargang skulde indkaldes, og alle de Grunde, som den Gang bevægede Thinget til at tiltræde dette Forslag, foreligge fuldstændig uforandrede taar. Der er endnu et Punkt, jeg skal omtale. Jeg troer ikke, at jeg har omtalt Forstærkningsmandskabet som uøvet, jeg troer tværtimod, at jeg, naar jeg har omtalt Forstærkningsmandskabet, har lagt Vægt paa, at det var vaabenøvet og vaabendyggtigt Mandskab. Hvad jeg har fremhævet, var, at dette vaabenøvede og vaabendyggtige Mandskab ikke kjendte sine Befalingsmænd, og at Befalingsmændene ikke kjendte det. Det er det, jeg har fremhævet, men jeg har ikke kaldt Mandskabet uøvet.

C. B. Nimestad: Den høitagtede Minister har allerede gjort opmærksom paa den besynderlige Fremgangsmaade, som den meget ærede Ordfører anvendte ved det Forsvar eller Angreb, hvad man nu vil kalde det, som han førte. Ligesom han udtog Stykker af en forsvunden Kommissionens Betænkning, af et ikke til Lov blevet Forslag og endelig af Hærloven og sammenlignede disse Ting med hverandre, istedetfor i sin Heelhed at betragte det Standpunkt, hvorpaa vi nu staae, og fra hvilket vi have at handle, saaledes gif det ham ogsaa i den Maaade, hvorpaa han imødegik de Talere, som havde tilladt sig at have en fra Udvalgets Fleertal forffjellig Mening. Istedetfor at modsigte alle deres Grunde, tog han et lille specielt Udvalg af de Grunde, som vare anførte, nemlig dem, som han syntes vare lettest haandteerlige og meest havde Stemningen imod sig. Saaledes gjorde han f. Ex. et stort Angreb paa, hvad der var fremsat af den ærede Rigsdagsmand for Martso Aants 4de Valgkreds (Schleppegrell), men det modbevise jo ikke i fjerneste Maaade nogen af de Grunde, der ere fremførte af andre Talere. Den Om-